

הרביעייה המשתוללת

של "ZOO הארץ"

ו.ניקוי ראש" מגישה

לכל מי שפחה בישראל

כוס תרעלה

לשימוש ביחי

איש פעלתן, חרוץ, נחבא אל הכלים, צנוע ויהיר. דומה כאילו היום, יותר מתמיד, ניתן לחוש בכוח את עוצמתו הנברית של האיש, בכוח מירקם אישיותו, בכוח ההילה הנוגהת מן הרעיון והמעשה. אין זאת, כי יותר מכל אדם אחר הטביע ד"ר זוארץ את חותמו על העם, האומה והעולם.

מלכיאל זוארץ. נכדו של הרז"ל (ר' זוארץ ז"ל) ודורו שביעי לעיון (העילוי זוארץ ז"ל). מצד אמו נמנה על צאצאיו הישירים של התרז"ל. כבר בחייו אביו התבלט כורעון חרוץ ופעלתן. בטרם יצא לאוויר העולם יסד את סניף זרעוני ציון שמאל, ואילמלא הועבר בעוד מועד אל

ההכופרים באיכר את ידם לחבל גם בשדה הסיפרות. חנוך מר-מרי, אפרים סידון, ב. מיכאל וקובי ניב - מחברי הקובץ הסאטירי זו ארץ זו? הספר שהופיע השבוע, הוא אולי הספר המטורף ביותר שראה אי פעם אור בישראל.

ארבעה המינים
אחרי שהרעילו את מעיינות התיאטרון (בקאברט הסאטירי רי), את בארות העיתונות (במדור זו הארץ בהעולם הזה) ואת מסיכהטלוויזיה (בתוכנית ניקייראש), שלחו ארבעה המינים

מיסמכי זוארץ

חיק אמו היה משתלט על המיפעל מבפנים. גם שם המשיך בפעילותו החתרנית; וזכה על כן לכינוי "ביצית מופרע" בפי אחיו האתישים למתרחש סביבם.

בטרם מלאו לו י"ג שנה נחטף מלכיאל הקטן לצבא. בפקודת הצאר ניקולאי ימ"ש. הוא נשלח לשרת בחזית היפאנית ושם היכה ביפאנים מכות קשות ביותר. עד היום ניתן לראות רבבות יפאנים שעיניהם מלוכסנות בעיקבות הקרב ההוא. את שרי רותו הצבאי סיים בדרגת אובר-דראפט, וזכה לאותות ולאיתורים.

כאובר-דראפט בדימוס, עבר לקושטא עלימנת ללמוד משפטים, יען כי הדיבור בהברות בילבד היקשה על פעילותו הציבורית. בתקופת לימודיו התפרנס מדוגמינות, בשמש דוגמה רעה לאחיו היהודים בבירה הטורקית. משסיים את לימודי המשפטים, עבר לווינה כדי להשתלם בפריסוק, ושם אסף תחת דיגלו קבוצה של סופרים עבריים, עימם ייסד את העיתון "הצפירה". שתפוצתו עלתה וירדה במשך שלוש דקות רשופות. כנציג הקבוצה אף נשלח לבאל ושם ייסד את "מדינת הגמ"דים". הוא התאכזב קשות משאר הדלגאי-טיס לקונגרס, ולכן פירסם את ספרו "אלי טע-זאכ", ובו עיקרי תורתו המדינית.

לבד מפעילותו הפוליטית עסק גם בחקר מדעי מעמיק, היה זה הוא שגילה לראשונה כי הארץ היא קוביה, כדוגמת הירח, ולא טרפו כפי שסברו עד אז. באחד מניסיונותיו גילה, להפתעתו, כי הארץ מרובה להסתובב סביב השמש. הוא נזף בה קשות על כך.

מששמעה האינקוויזיציה הספרדית על מחקריו, הומינה אותו להיות מנחה בתוכנית "מוקד". הוא הצטיין בתפקידו זה ומונה למ"כ במסעיה הצלב של הילדים. עד היום זוכרים אותו כמדריך קשוח ש"הקפיד על מישמעת-מים. אלה ששרדו מאותו מסע-צלב העידו, כי היה זה מסע-אלונקות של ממש. האינקוויזיציה גלמה לו על כך, והעניקה לו תואר אבירות.

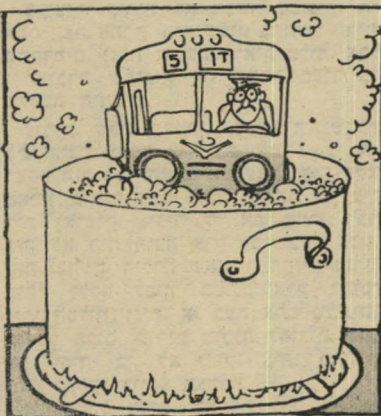
כנהוג באותם ימים, יצא האביר למסע עות רבים. באחד המסעות נתקל בנסיכה יפהפייה שהיתה שבויה בין זרועותיה של מיפלצת אימה. הוא שלף את חרבו, וכבר בסיבוב השלישי השמיד את היפהפייה ונשא את המיפלצת לו לאשה. היא-היא מתוקה-נופך זוארץ, שילדה את התאומים אסימון וזיסון (עליהם מספרים את הספר פור הנודע שאסימון היה רועה וזיסון עובד-אדמה. זיסון רצה לטפן ולכן הרג את אסימון. מייד יצאה בתיקול ואמרה: "הרגת את האסימון האחרון - עכשיו איך תטפן?" זיסון גורש מגן-העדר לאחר

פיאנו בר

מועדים לשמחה

זן ברותחין

חליפת מכתבים

כיאל. זוארץ ז"ל אחת מדמויות חלוצי הישוב ובונים. כימעט כל המכתבים המגיי-עים למערכת העולם הזה מופנים לכתובת "רחוב זוארץ 1", שאינה קיימת כמובן. רבים וטובים בישוב תהו, כמובן, מיהי הדמות המסתתרת מאחרי שם זה. התעלול-מה מוצאת את פיתרונה סוף-סוף בספר, בפעם הראשונה נחשף הלוט מעל דמותו, והד"ר זוארץ מוצא מקיבורו ומוצג לראות בקטע ד"ר זוארץ - האיש ופעלו:

בדרך לעבודה או בתור לרופאה-שינייה. צריך לקרוא לאט, במנות קטנות ועם זכוכית מגדלת. וצריך לקרוא אותו שוב ושוב. כי בכל פעם שתזוירים לאיזה קטע או עמוד מגלים תמיד בדיחות חדשות בציורים ובטכסט, שלא הבחינו בהם בימבט ראשון.

מייסוד מדינת

הגמדים

מאז החל המדור הסאטירי זו הארץ להופיע, הפכה דמותו של הד"ר מל-

ה ביקורת לא תצטרך לטרוח כדי לחוות את דעתה על הספר זו ארץ זו? שיראה אור השבוע, וחושך בשבוע הבא. הד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל האגדי, מייסדו הראשון והרוח החיה של הספר, טרח בכבודו ובעצמו להדפיס רצוניה בגוף הספר, בנוסח הבא:

זרהמת הארץ!
הנה שמענו שיצא "ספר", ונדמנו לנו לראותו.

ואכן, כמו במוסקבה האדומה, כך גם אצלנו היהודים, כל הדוכים כשרות בשירות שמאלנינו להרעיל נפשותינו ו-בארוחינו.

הפעם ב"ספר", שנתנו בו גם צב"עים וציורים, שהרי יודעים הם כיצד למשון לבבות ילדינו התמימים כדי להטותם ולהטעותם.

חברו להם מין וקומזונים, ודפיי-טיזס בכריכה רכה, ויצאו להשחית בנו.

ZOO ארץ ZOO? שואלים מגודלי-השיער - ושאלה במקומה היא, שהרי בשום אומה מאמות העולם הגויי לא היה רואה "ספר" שכזה אור (מחמת הביזיון). ודווקא בארצות של עם הספר נדפס קונטרס התועבה על המשובח שבניירות.

כנ"חייית היינו, לביבר נדמינו. דזשוני גל של ממש, ולא לאור יצא ספר זה, כי אם לחושך. ולא זו הארץ יש כאן, כי אם "זוהמת הארץ".

ויש לבער הנגע!

או לפני שמבערים אותו כדאי למהר ולהציק בתוכו. כי מיסמכי זוארץ שקובצו יחדיו בזו ארץ זו? מהווים, אולי, את ה"ספר המטורף ביותר שראה אי פעם אור בארץ. מה שהולף במשך השנתיים האחרונות במנות שבועיות מוקצבות במדור הסאטירי "ZOO הארץ" בהעולם הזה ובמנות דו-חודשיות בתוכנית הסאטירית ניקייראש בטלוויזיה, מוגש הפעם בתרי-כיו ספרותי מהדר ומאוויר. אל ארבעת הסטיריקונים חברו הפעם שני ציירים, דודו גבע ודיק קודור, שניהם עובדי מחלקת האנימציה של הטלוויזיה, שהוכיחו כי ניתן ליצור בארץ לא רק סאטירה כתובה ומצולמת, אלא גם סאטירה מצוירת. הספר הוא סלט מטורף של מיליוני בדיחות, רובן מורעלות כמובן, זה אינו ספר לקריאה אלא לחטיפה - בישיבה בבית השימוש, במיטה לפני השינה, באוטובוס

* ZOO ארץ ZOO? בהוצאת א. ל. הוצאה מיוחדת, 262 עמודים על נייר משוך בח פורמאט אלבומי, בצבעים, ציורים ותמונות.